

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 851

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 17 decembrie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
890. — Decret pentru desemnarea candidatului la funcția de prim-ministru.....	2	lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	10–11
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 906 din 1 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	2–6	1.201. — Hotărâre privind declassificarea, menținerea sau trecerea în altă clasă/nivel de secretizare a documentelor elaborate de Ministerul Afacerilor Externe anterior datei de 12 aprilie 2002	11
Decizia nr. 938 din 13 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancale	6–8	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DÔMENIUL ENERGIEI	
Decizia nr. 940 din 13 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	8–9	44. — Ordin privind aprobarea prețului de referință și a prețurilor reglementate pentru energia electrică, aplicabile în anul 2013 producătorilor de energie electrică și termică în cogenerare care beneficiază de bonus	12
Decizia nr. 949 din 13 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (2)		ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
		Decizie cu privire la Cererea nr. 5.655/04 introdusă de Ilie Stana împotriva României și 16 alte cereri	13–15

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****pentru desemnarea candidatului la funcția de prim-ministru**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (1), ale art. 94 lit. c), ale art. 100 alin. (1) și ale art. 103 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se desemnează domnul Victor-Viorel Ponta în calitate de candidat la funcția de prim-ministru, pentru a cere votul de încredere al Parlamentului asupra programului și listei noului Guvern, potrivit art. 103 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 17 decembrie 2012.

Nr. 890.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 906**

din 1 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Gheorghe Mihăilescu în Dosarul nr. 8.882/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a

contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 748D/2012.

La apelul nominal răspunde partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilierul juridic Mihai Ionescu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 796D/2012, nr. 797D/2012, nr. 912D/2012, 917D/2012 și nr. 951D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Anica Chiru în Dosarul nr. 5.827/2/2011, Ion Bălan în Dosarul nr. 4.250/2/2011, Gheorghe Badea în Dosarul nr. 676/2/2012, Vasile Pop în Dosarul nr. 5.428/2/2011 și Ioan Petrean în Dosarul nr. 9.917/2/2011, dosare ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilierul juridic Mihai

Ionescu, cu delegații depuse la dosare. Lipsesc autorii excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că, în Dosarul nr. 912D/2012, autorul excepției Gheorghe Badea a transmis note scrise prin care susține admiterea excepției de neconstituționalitate. De asemenea, în Dosarul nr. 917D/2012, autorul excepției Vasile Pop a transmis note scrise prin care solicită admiterea excepției și judecarea cauzei în lipsă.

Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul părții prezente este de acord cu măsura conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 796D/2012, nr. 797D/2012, nr. 912D/2012, 917D/2012 și nr. 951D/2012 la Dosarul nr. 748D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Național pentru Studiarea Arhivelor Securității, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece argumentele de neconstituționalitate formulate în prezentele cauze au fost avute în vedere de Curtea Constituțională cu prilejul soluționării excepțiilor de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 951 din 13 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.882/2/2011, prin Încheierea din 23 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 5.827/2/2011, prin Încheierea din 23 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 676/2/2012 și prin Sentința civilă nr. 7.500 din 12 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 5.428/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Gheorghe Mihăilescu, Anica Chiru, Gheorghe Badea și Vasile Pop în cauze având ca obiect acțiuni în constatare.

Prin Sentința civilă nr. 910 din 10 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 4.250/2/2011, și prin Încheierea din 30 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 9.917/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Ion Bălan și Ioan Petrean în cauze având ca obiect acțiuni în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că instanțele de contencios administrativ nu pot avea competența de a se pronunța asupra unor aspecte sau fapte ce țin de regulamentele sau comandamentele militare specifice. Calitatea și constatarea

calității de lucrător al Securității trebuie identificată și analizată din punctul de vedere al actelor materiale și al activității de tip militar, subordonată regimului ordinilor și regulamentelor militare, depunerii unui jurământ militar și structurată pe o ierarhie și acte de comandă nesupuse jurisdicției de contencios administrativ. Sunt invocate în acest sens dispozițiile din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, în ceea ce privește semnificația *actului de comandament cu caracter militar* și cele potrivit cărora actele de comandament cu caracter militar și cele care privesc apărarea securității naționale nu pot fi atacate în contenciosul administrativ.

De asemenea, excepția de necompetență materială a instanței de contencios administrativ rezultă și din faptul că este chemată să se pronunțe asupra unor fapte de natură penală, infracțiuni. Calitatea de lucrător al Securității trebuie raportată la acte și fapte concrete, acțiuni sau activități ce au suprimat sau au îngădit drepturi și libertăți fundamentale, acte ce trebuie să fie executate de persoana verificată, în timpul serviciului, fără drept, prin abuz sau nelegal.

Totodată, autorii susțin că semnificația dată termenilor și expresiilor din art. 2 al ordonanței de urgență induce ideea prezumției de vinovăție colectivă pentru toți lucrătorii fostei Securități și, prin urmare, contravine în mod evident prezumției de nevinovăție.

Printr-un abuz de reglementare, prevederile legale criticate acordă Consiliului Național pentru Studiarea Arhivelor Securității dreptul de a desfășura o activitate jurisdicțională, care nu se încadrează în dispozițiile art. 21 alin. (4) din Constituție. Or, Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității trebuie să fie o autoritate administrativă autonomă, fără atribuții jurisdicționale, iar unicul scop al acesteia să fie de a permite cetățeanului accesul la propriul dosar, în calitatea sa de „depozitar și administrator” al documentelor întocmite de fosta Securitate.

Contrar art. 126 alin. (5) și art. 24 din Constituție, Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității se substituie unei instanțe judecătorești, exercitând o jurisdicție specifică în cadrul căreia administrează probe și dă un verdict privind calitatea de lucrător al Securității, în timp ce persoana verificată nu are posibilitatea de a se apăra în fața Colegiului Consiliului. Potrivit autorilor excepției, instanța de contencios administrativ are doar un rol formal, întrucât nu face altceva decât să certifice ulterior ceea ce a constatat această autoritate.

Pe de altă parte, prin introducerea unei acțiuni în constatare, fără a avea o legitimare procesuală activă, Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității se subrogă în dreptul cetățeanului de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, și se substituie instituției Avocatului Poporului. Astfel, prin art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 se realizează o extindere nepermisă a sferei titularilor dreptului de acces liber la justiție, dincolo de limitele sale constituționale. Cu alte cuvinte, prevederile legale criticate convertesc dreptul de acces liber la justiție într-o obligație.

De asemenea, desemnarea, inițial, a Tribunalului București — Secția contencios administrativ și, ulterior, a Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ, ca unică instanță judecătorească competentă în ceea ce privește acțiunile în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, este neconstituțională, de vreme ce adevăratele prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din ordonanța de urgență pot fi contestate de orice persoană interesată, în fața instanței de contencios administrativ competentă teritorial. Pe de altă parte, persoanei verificate i se îngădește posibilitatea exercitării dreptului la apărare în fața unei instanțe de judecată apropiate de domiciliul său.

Autorii mai precizează că, prin reglementarea voit contradictorie, cuprinsă în art. 10 alin. (2) din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 24/2008 referitor la instanța competentă în soluționarea contestațiilor formulate împotriva adeverințelor prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9, comparativ cu cea din art. 11 alin. (1) din ordonanța de urgență, privind instanța judecătorească competentă să soluționeze acțiunea în constatare introdusă de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, se creează o inegalitate de tratament juridic, contrară art. 16 din Constituție.

În plus, se susține că prevederile art. 5 din capitolul II al Regulamentului de organizare și funcționare al Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității sunt în contradicție cu cele cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, în ceea ce privește atribuțiile Consiliului.

Distinct de cele de mai sus, este invocat și „*Proiectul de lege privind pensiile unor responsabili ai regimului comunist implicați în acte de represiune pe motive politice*”, iar unul dintre obiectivele sale principale este „*stabilirea cuantumului pensiei la nivelul salariului de bază minim brut pe țară pentru responsabilii regimului comunist care au fost declarați lucrători sau colaboratori ai Securității*”.

În plus, se arată că adoptarea „*Legii lustrăției*” este de natură să sprijine constatarea neconstituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, nefiind adevărat că reglementarea legală respectivă ar urmări deconspirarea prin consemnare publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora. Este invocată, de asemenea, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2008.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere reținut în jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu în deciziile nr. 530 din 9 aprilie 2009, nr. 815 din 19 mai 2009, nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009, nr. 436 din 15 aprilie 2010, nr. 27 din 19 ianuarie 2012, nr. 64 din 31 ianuarie 2012 și nr. 218 din 13 martie 2012, exprimat în sensul constituționalității prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată prin Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, democratic și social, art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 23 privind libertatea individuală, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 30 privind libertatea de exprimare, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 54 privind fidelitatea față de țară, art. 55 privind apărarea țării, art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților, art. 58 alin. (1) privind numirea și rolul Avocatului Poporului și art. 126 privind instanțele judecătorești.

Sunt invocate și prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege*, art. 8 — *Dreptul la respectarea vieții private și de familie*, art. 9 — *Libertatea de gândire, de conștiință și de religie*, art. 10 — *Libertatea de exprimare*, art. 14 — *Interzicerea discriminării* și art. 17 — *Interzicerea abuzului de drept* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, pe de o parte, că, prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, a constatat că sintagmele „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*” cuprinse în art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt neconstituționale. În aceste condiții, Curtea constată că, în cauza de față, sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după sesizarea Curții, excepția cu acest obiect urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pe de altă parte, Curtea reține că celelalte prevederi criticate ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate exercitat din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare.

Astfel, Curtea a reținut, ca apreciere generală, că, față de Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, declarată neconstituțională prin Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2008, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a produs o modificare substanțială a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității. Curtea a statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 urmărește deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să

promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 9 iunie 2010, și Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

Totodată, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată. Așadar, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau colaborator al acesteia este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură să confere Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității rolul de instanță extraordinară (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009).

De asemenea, în cadrul acțiunii în constatare promovate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, pârâtul nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul pe baza căruia să pronunțe soluția (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.415 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 28 noiembrie 2011).

Cu privire la critica referitoare la competența exclusivă a Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, Curtea Constituțională a reținut că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. Or, prevederile legale criticate corespund pe deplin exigențelor constituționale invocate, inclusiv celor prevăzute de art. 126 alin. (5) referitor la interdicția înființării de instanțe extraordinare (a se vedea Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009).

De asemenea, Curtea a constatat netemeinicia criticilor referitoare la nesocotirea dispozițiilor constituționale care statuează cu privire la rolul Avocatului Poporului de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Posibilitatea pe care o are Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a promova acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia nu reprezintă o substituție în atribuțiile instituției Avocatului Poporului. Această instituție dispune de mecanisme specifice, determinate în mod cuprinzător și detaliat în legea sa de organizare și funcționare, de natură să asigure în mod eficient realizarea rolului său constituțional (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.377 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 27 ianuarie 2011).

În același timp, Curtea nu a reținut nici critica referitoare la pretinsa încălcare a principiului liberului acces la justiție ca urmare a subrogării Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității în dreptul cetățeanului care se consideră vătămat prin acțiunile abuzive ale unor lucrători din fosta Securitate de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

Astfel cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, prevederile art. 1 alin. (7) și (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt edificatoare în acest sens, conferind persoanei,

subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, precum și, după caz, soțului supraviețuitor și rudelor până la gradul al patrulea, inclusiv ale persoanei decedate ori moștenitorilor săi testamentari, dreptul de a afla identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acesteia care au contribuit cu informații la completarea dosarului și, de asemenea, de a solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului. Din cuprinsul acestor dispoziții legale, se desprinde concluzia potrivit căreia Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității acționează inclusiv la cererea persoanelor îndreptățite, astfel că nu se pune problema nesocotirii dreptului acestora de liber acces la justiție (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 608 din 12 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011).

De asemenea, legitimarea procesuală a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a introduce cererea în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității izvorăște din înseși prevederile legale care reglementează activitatea de deconspirare a Securității și se justifică prin interesul general pe care, în actualul context istoric, societatea românească îl manifestă față de consemnarea publică a celor care au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că acțiunile promovate de Consiliu nu tind la obținerea unei condamnări judiciare, consecința acestora rezumându-se la simpla aducere la cunoștința publică a soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești în acțiunile în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.380 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2011).

Totodată, Curtea a constatat că este lipsită de orice fundament critica privind nerespectarea principiului egalității în drepturi, susținută din perspectiva stabilirii instanțelor de contencios administrativ competente teritorial să judece contestațiile formulate împotriva adevărilor prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din ordonanța de urgență, de vreme ce art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 16 din Legea nr. 293/2008, stabilește, fără echivoc, că „*Adevăriturile prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 [...] pot fi contestate la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București de către orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la publicarea lor*” (a se vedea Decizia nr. 1.560 din 6 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 1 februarie 2012).

În legătură cu critica de neconstituționalitate, susținută din perspectiva stabilirii competenței instanțelor de contencios administrativ de a se pronunța asupra unor acte de comandament cu caracter militar, Curtea a constatat că și aceasta este neîntemeiată. Astfel, prevederile legale criticate privind promovarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, pe calea contenciosului administrativ, nu reglementează controlul judecătorec al unor acte de comandament cu caracter militar. Controlul legalității sau temeiniciei unor astfel de acte excedează cadrului normativ al ordonanței de urgență criticate, obiectul de reglementare al acesteia fiind în mod univoc menționat, și anume „*accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității*” (a se vedea Decizia nr. 219 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 24 aprilie 2012).

În final, Curtea a constatat că invocarea unui proiect de act normativ cu eventuale implicații asupra drepturilor persoanelor cu privire la care s-a constatat calitatea de lucrător sau de colaborator al Securității, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, precum și a celorlalte dispoziții

constituționale și convenționale, nu are relevanță pentru soluționarea excepției (a se vedea Decizia nr. 216 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 din 29 mai 2012).

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de cele de mai sus, referitor la pretinsa neconcordanță, în ceea ce privește atribuțiile Consiliului, între prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 și cele ale Regulamentului de organizare și funcționare al Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, adoptat prin Hotărârea Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității nr. 2/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 9 ianuarie 2009, Curtea amintește că eventualele necorelări de ordin normativ nu intră sub incidența controlului de constituționalitate, de vreme ce, în

exercitarea atribuțiilor care îi revin, instanța de contencios constituțional se poate pronunța numai asupra înțelesului prevederilor legale criticate în raport cu dispozițiile sau principiile Constituției (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 151 din 12 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 7 ianuarie 2000).

În fine, Curtea constată că invocarea Legii lustrației privind limitarea temporară a accesului la unele funcții și demnități publice pentru persoanele care au făcut parte din structurile de putere și din aparatul represiv al regimului comunist în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, act cu conținut normativ distinct, care a făcut obiectul controlului de constituționalitate *a priori*, fiind declarată neconstituțională (a se vedea Decizia nr. 820 din 7 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 23 iunie 2010, și Decizia nr. 308 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012), nu are nicio semnificație pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, în privința sintagmelor „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*”, excepție ridicată de Gheorghe Mihăilescu în Dosarul nr. 8.882/2/2011, Anica Chiru în Dosarul nr. 5.827/2/2011, Ion Bălan în Dosarul nr. 4.250/2/2011, Gheorghe Badea în Dosarul nr. 676/2/2012, Vasile Pop în Dosarul nr. 5.428/2/2011 și Ioan Petrean în Dosarul nr. 9.917/2/2011, dosare ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a celorlalte prevederi ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 938

din 13 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancare

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancare, excepție ridicată de Vasile Onu în Dosarul nr. 339/45/2012 al Curții de Apel Iași — Secția

contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.101D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei autorul excepției, Vasile Onu, a depus note scrise prin care solicită admiterea acestora.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că sintagma „până la data de 31 mai 2011” nu încalcă principiul neretroactivității, ci arată termenul până la care executorii aparținând corpurilor proprii de executori organizate de instituțiile de credit și alte entități care aparțin grupului acestora și care desfășoară activități financiare, de instituțiile financiare nebancale sau de instituțiile de credit cooperatiste, care desfășoară activitate de executor în cadrul acestora, cu o vechime efectivă de cel puțin 2 ani de la prima înregistrare în această activitate, pot fi numiți, la cerere, în funcția de executor judecătoresc, în scopul creării unui corp unic de executori judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 339/45/2012, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancale**, excepție ridicată de Vasile Onu într-o cauză având ca obiect anularea unor acte administrative prin care a fost respinsă o cerere de recunoaștere a calității de executor judecătoresc stagiar, precum și obligarea autorității competente la emiterea unui ordin de numire în această funcție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 287/2011 retroactivează, încalcând prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), și exclud executorii bancari care au dobândit această calitate în mod legal, înaintea datei specificate în textul criticat, dar care au fost înregistrați la Ministerul Justiției după această dată, de la exercitarea dreptului de a formula cerere pentru numirea în funcția de executor judecătoresc. Se arată, totodată, că această măsură afectează stabilitatea sistemului bancar, întrucât lasă debitorii posibilitatea de a refuza executarea actelor emise de executorii bancari după data de 31 mai 2011.

Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal arată că dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 287/2011 nu au caracter retroactiv, întrucât termenul de 31 mai 2011, criticat de autorul excepției, stabilește doar limita de timp până la care situația juridică și statutul persoanelor aparținând corpurilor de executori organizate de instituțiile de credit și instituțiile financiare nebancale sunt avute în vedere de legiuitor în stabilirea obiectului reglementării supuse analizei și că acest termen nu are legătură cu data intrării în vigoare a legii și nici cu termenul de 3 luni de la această dată, în care persoanele în cauză își pot valorifica dreptul de a deveni, la cerere, executori judecătorești. Se arată, de asemenea, că Legea nr. 287/2011 reprezintă transpunerea în legislația națională a Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. 17/2003.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 287/2011 nu retroactivează, termenul de valorificare a dreptului de a deveni executor judecătoresc, la cerere, de către persoanele care au deținut funcția de executor bancar în cadrul corpurilor proprii de executori organizate de instituțiile de credit și instituțiile financiare nebancale fiind cel reglementat la art. 1 alin. (3) din aceeași lege, respectiv de 3 luni de la intrarea în vigoare a Legii nr. 287/2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 894 din 16 decembrie 2011, care au următorul cuprins: „(1) *Executorii înregistrați în condițiile legii la Ministerul Justiției până la data de 31 mai 2011, aparținând corpurilor proprii de executori organizate de instituțiile de credit și alte entități care aparțin grupului acestora și care desfășoară activități financiare, de instituțiile financiare nebancale sau de instituțiile de credit cooperatiste, care desfășoară activitate de executor în cadrul acestora, la data expirării termenului prevăzut la alin. (3), cu o vechime efectivă de cel puțin 2 ani de la prima înregistrare în această activitate, vor fi numiți, la cerere, în funcția de executor judecătoresc, dacă îndeplinesc condițiile generale prevăzute la art. 15 lit. a)—f) din Legea 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată*”.

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) cu privire la neretroactivitatea legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, referitor la constituționalitatea art. 1 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 287/2011, a pronunțat Decizia nr. 674 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 13 august 2012, prin care a reținut că acestea prevăd o procedură derogatorie referitoare la dobândirea calității de executor judecătoresc de către executorii bancari, ce are ca scop integrarea acestora din urmă în rândul celor dintâi, așa cum reiese din expunerea de motive a legii analizate, având în vedere situațiile tranzitorii privind soluționarea dosarelor aflate pe rol la data intrării în vigoare a legii, situație pentru care se propune continuarea procedurilor de către executorii care au început executarea sau de către alți executori competenți, la cererea creditorilor. În aceeași expunere de motive se arată că, potrivit vechii reglementări, banca se substituie statului, soluție legislativă neîntâlnită în legislația altor țări, aspect ce contravenea dispozițiilor noului Cod de procedură civilă, care susțin existența unui singur corp execuțional civil.

Totodată, Curtea a reținut că executarea titlurilor executorii, indiferent că acestea sunt hotărâri judecătorești sau contracte de credit încheiate de o instituție de credit, de principiu, trebuie să fie un apanaj exclusiv al statului. Chiar dacă rațiuni de flexibilitate ar impune crearea unor corpuri de executori proprii, în mod principal, o atare activitate trebuie să fie realizată sub

autoritatea statului. Activitatea de executare nu poate fi *pro parte* publică — executori judecătorești și *pro parte* privată — executori bancari. În acest sens se impune o reglementare unitară a activității de executare, care, luând în considerare exigențele impuse prin Decizia nr. 458 din 31 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2009, nu poate fi desfășurată altfel decât sub autoritatea statului.

Referitor la critica formulată de autorul excepției, potrivit căreia prin reglementarea termenului de 31 mai 2011 prevăzut la art. 1 alin. (1) legea criticată retroactivează, Curtea reține că

aceasta nu poate fi reținută, întrucât acest termen nu vizează aspecte ce țin de aplicarea Legii nr. 287/2011, ci reprezintă data până la care statutul profesional al persoanelor aparținând corporilor executorilor organizate în cadrul instituțiilor de credit și al celor financiare nebancale sunt avute în vedere de legiutor în reglementarea dreptului acestora de a deveni executor judecătoresc, la cerere, fără susținerea unui examen. Curtea reține, de asemenea, că acest termen nu are legătură cu data intrării în vigoare a Legii nr. 287/2011 și nici cu termenul de decădere de 3 luni, reglementat la art. 1 alin. (3), în care poate fi valorificat acest drept.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancale, excepție ridicată de Vasile Onu în Dosarul nr. 339/45/2012 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 940

13 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere la jurisprudența Curții Constituționale și arătând că nu au intervenit elemente noi de natură a justifica modificarea acesteia.

CURTEA,

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Valeriu Bebe Zanfir în Dosarul nr. 37.473/301/2011 al Judecătoriei Sectorului 3 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.113D/2012.

Prin Încheierea din 8 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 37.473/301/2011, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Valeriu Bebe Zanfir într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și

sanționare a unei contravenții la regimul circulației pe drumurile publice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prevederile art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 încalcă dreptul constituțional al conducătorilor auto la viață și la integritate fizică și psihică, transformând acest drept într-o obligație având același obiect. Se susține, totodată, că măsura criticată, respectiv obligația de a purta centura de siguranță în timpul circulației pe drumurile publice, în situația în care locul ocupat în autovehicul este prevăzut prin construcție cu centuri sau dispozitive de siguranță omologate, se justifică în privința celorlalți pasageri, a căror viață și integritate fizică și psihică sunt ocrotite în acest fel de eventuale acțiuni ilegale ale conducătorului auto. Se arată, în schimb, că aceeași obligație impusă conducătorilor auto constituie pentru aceștia o încălcare a dreptului lor de a alege în mod liber să își protejeze propria viață sau integritate fizică și psihică.

Judecătoria Sectorului 3 București opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că textul criticat reprezintă o măsură luată de stat în îndeplinirea obligației sale pozitive de a manifesta un rol activ în garantarea dreptului la viață și la integritate fizică și psihică a persoanei.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că măsura obligării conducătorilor auto și a celorlalți pasageri care ocupă locuri prevăzute, prin construcție, cu centuri sau alte dispozitive de siguranță să le folosească în timpul circulației pe drumurile publice și sancționarea nefolosirii acestora reprezintă soluții legislative de preîntâmpinare a unor grave vătămări ale integrității fizice a persoanelor participante la traficul rutier.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Valeriu Bebe Zanfir în Dosarul nr. 37.473/301/2011 al Judecătoria Sectorului 3 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, care au următorul cuprins: „(1) *Conducătorii de autovehicule și persoanele care ocupă locuri prevăzute prin construcție cu centuri sau dispozitive de siguranță omologate trebuie să le poarte în timpul circulației pe drumurile publice, cu excepția cazurilor prevăzute în regulament*”.

Se susține, în esență, că textul criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 22 cu privire la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, prin Decizia nr. 1.172 din 11 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 23 ianuarie 2008, și Decizia nr. 689 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 23 octombrie 2007, prin care a reținut că obligația instituită în sarcina conducătorilor de autovehicule și persoanelor care ocupă locuri prevăzute prin construcție cu centuri sau dispozitive de siguranță ori omologate de a le utiliza reprezintă măsuri de ordin legislativ menite să asigure protejarea vieții, sănătății și integrității fizice a persoanelor, iar necesitatea impunerii unei astfel de obligații a fost dovedită de studii care au relevat că purtarea centurilor sau a dispozitivelor de siguranță reduce riscul producerii unor accidente mortale sau cu consecințe grave pe drumurile publice. Această obligație este în acord cu exigențele Uniunii Europene, concretizate în prevederile Directivei Consiliului Uniunii Europene nr. 671 din 16 decembrie 1991 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind utilizarea obligatorie a centurii de siguranță în vehiculele cu o capacitate mai mică de 3,5 tone (publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 373 din 31 decembrie 1991).

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să conducă la schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluțiile, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 949

din 13 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (2) lit. b)
din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Gabriela Postelnicu în Dosarul nr. 55.721/3/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.251D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, arătând că autorul excepției solicită, în realitate, completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, astfel încât aceasta să permită intrarea în profesie cu scutire de examen și a executorilor judecătorești care au îndeplinit această funcție timp de cel puțin 10 ani.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 55.721/3/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat**, excepție ridicată de Gabriela Postelnicu într-o cauză având ca obiect anularea deciziei administrative de respingere a unei cereri de admitere în profesia de avocat, fără examen, și obligarea Baroului Brăila la primirea în profesie, cu scutire de examen, a reclamantei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995 creează discriminare între judecători, procurori, notari, consilieri juridici și juriconsulți, pe de o parte, și executori judecătorești, pe de altă parte, excluzând de la dreptul de primire în profesia de avocat, cu scutire de examen, pe cei din urmă, și conferind această facilitare celor dintâi, cu condiția să fi deținut una dintre funcțiile enumerate cel puțin 10 ani. Se arată că profesiile la care textul criticat face referire presupun un grad de pregătire profesională și o complexitate similare celor specifice executorilor judecătorești și că, de altfel, prin Legea nr. 188/2000 activitatea executorilor judecătorești a fost reglementată ca făcând parte din rândul activităților juridice. Pentru aceste motive, se susține că ar fi echitabil ca executorii judecătorești să se bucure de aceleași oportunități profesionale cu cele oferite de legiuitor celorlalte profesii juridice.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arând că normele criticate sunt caracterizate prin claritate și precizie juridică și nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că prevederile art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995 nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autoarea excepției și că, în realitate, aceasta critică o omisiune legislativă, aspect ce nu aparține sferei controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, ci ține de competența exclusivă a legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, care au următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (2): „(2) *La cerere, poate fi primit în profesie, cu scutire de examen:*

[...]

b) cel care, anterior sau la data primirii în profesia de avocat, a îndeplinit funcția de judecător, procuror, notar, consilier juridic sau juriconsult timp de cel puțin 10 ani.”

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Prevederile art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995 au fost modificate prin art. I pct. 7 din Legea nr. 270/2010 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 28 decembrie 2010, dată ce succede celei de 29 noiembrie 2010, la care reclamanta a înregistrat cererea de admitere în profesie în cadrul Baroului Brăila. Ulterior, Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2011. Soluția legislativă criticată nu se mai regăsește în prezent în cuprinsul prevederilor Legii nr. 51/1995, ca urmare a modificărilor anterior arătate.

Însă, întrucât textele criticate produc efecte în cauză și după ieșirea lor din vigoare, potrivit interpretării date sintagmei „în vigoare” prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea Constituțională urmează să rețină ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995 în forma avută anterior acestor modificări.

II. Curtea reține că autoarea excepției critice, de fapt, o omisiune legislativă, fiind nemulțumită de faptul că textul criticat

nu enumeră funcția de executor judecătoresc printre cele a căror exercitare timp de 10 ani conferă dreptul de a accede la profesia de avocat cu scutire de examen. Or, potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Gabriela Postelnicu în Dosarul nr. 55.721/3/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declasificarea, menținerea sau trecerea în altă clasă/nivel de secretizare a documentelor elaborate de Ministerul Afacerilor Externe anterior datei de 12 aprilie 2002

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă declasificarea tuturor informațiilor clasificate, elaborate de Ministerul Afacerilor Externe anterior datei de 31 decembrie 1989.

(2) Documentele care conțin informații declasificate potrivit alin. (1) vor fi gestionate și consultate potrivit Legii nr. 16/1996 a Arhivelor Naționale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Se aprobă trecerea în clasa secret de serviciu a tuturor informațiilor clasificate secret de stat, elaborate de Ministerul Afacerilor Externe în perioada 1 ianuarie 1990—12 aprilie 2002.

Art. 3. — Se exceptează de la prevederile art. 1 și 2 materialele de cifru și instrucțiunile privind cifrul de stat elaborate în perioada 17 februarie 1972—12 aprilie 2002, care vor fi

evaluate și declasificate potrivit Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Ministerul Afacerilor Externe va evalua documentele existente în arhiva proprie, în vederea identificării tuturor informațiilor cărora li se aplică prevederile art. 1—3.

Art. 5. — Autoritățile și instituțiile publice, precum și celelalte persoane juridice de drept public sau privat, care dețin în păstrare copii ale documentelor elaborate de Ministerul Afacerilor Externe, ce conțin informații clasificate și fac obiectul prezentei hotărâri, vor lua măsuri pentru suprimarea sau schimbarea marcajelor de clasificare și scoaterea informațiilor de sub incidența reglementărilor protective prevăzute de lege.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,
George Ceamba,
secretar de stat

Directorul general al Oficiului Registrului Național
al Informațiilor Secrete de Stat,
Marius Petrescu

București, 4 decembrie 2012.
Nr. 1.201.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea prețului de referință și a prețurilor reglementate pentru energia electrică, aplicabile în anul 2013 producătorilor de energie electrică și termică în cogenerare care beneficiază de bonus

Având în vedere prevederile art. 5 alin. (1) lit. b) și art. 5 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, ale art. 79 alin. (7) lit. a) și art. 96 alin. (5) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, ale art. 21 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009 privind stabilirea criteriilor și a condițiilor necesare implementării schemei de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă, precum și ale Metodologiei de stabilire și ajustare a prețurilor pentru energia electrică și termică, produsă și livrată din centrale de cogenerare ce beneficiază de schema de sprijin, respectiv a bonusului pentru cogenerarea de înaltă eficiență, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 3/2010, cu completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă prețul de referință de 189 lei/MWh, exclusiv TVA, pentru energia electrică produsă în cogenerare de înaltă eficiență și vândută în anul 2013 de producătorii de energie electrică și termică ce beneficiază de bonus.

Art. 2. — Se aprobă prețul reglementat de 216 lei/MWh, exclusiv TVA, pentru energia electrică produsă în cogenerare de înaltă eficiență și vândută pe bază de contracte reglementate în orele de zi din anul 2013 de producătorii de energie electrică și termică ce beneficiază de bonus.

Art. 3. — Se aprobă prețul reglementat de 135 lei/MWh, exclusiv TVA, pentru energia electrică produsă în cogenerare de înaltă eficiență și vândută pe bază de contracte reglementate în orele de noapte din anul 2013 de producătorii de energie electrică și termică ce beneficiază de bonus.

Art. 4. — Prin excepție de la prevederile art. 2 și 3 din prezentul ordin, se aprobă prețul reglementat de 189 lei/MWh,

exclusiv TVA, pentru energia electrică produsă în cogenerare de înaltă eficiență și vândută pe bază de contracte reglementate atât în orele de zi, cât și în orele de noapte din anul 2013 de producătorii de energie electrică și termică ce beneficiază de bonus și care dețin/operează numai unități de cogenerare nedispecerizabile.

Art. 5. — Prevederile prezentului ordin se aplică producătorilor de energie electrică și termică în cogenerare care beneficiază de bonus și celorlalți operatori economici implicați.

Art. 6. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2013.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Niculae Havrileț

București, 12 decembrie 2012.

Nr. 44.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

SECȚIA A TREIA

DECIZIE

cu privire la Cererea nr. 5.655/04 introdusă de Ilie Stana împotriva României și 16 alte cereri

(a se vedea lista anexată)

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), reunită la 10 aprilie 2012 într-un comitet compus din:
Egbert Myjer, președinte,
Luis López Guerra,
Kristina Pardalos, judecători,
și Marialena Tsirli, grefier adjunct de secție,

având în vedere cererile menționate anterior, introduse la datele prezentate în tabelul de mai jos,
având în vedere declarațiile prezentate de Guvernul pârât, prin care solicită Curții să scoată cererile de pe rol, și
răspunsurile reclamanților, dacă există, la aceste declarații,
după ce a deliberat în acest sens, pronunță următoarea decizie:

ÎN FAPT

Reclamanții sunt resortisanți români ale căror date sunt prezentate în tabelul de mai jos. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de agentul guvernamental, doamna I. Cambrea, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

Circumstanțele cauzei, astfel cum au fost expuse de către părți, se pot rezuma după cum urmează.

Toate cererile privesc durata procedurilor civile sau penale în care reclamanții au fost implicați, încadrându-se între 6 și aproape 13 ani.

Capete de cerere

Reclamanții s-au plâns în temeiul art. 6 § 1 din Convenție de durata procedurilor în fața instanțelor interne. Reclamanții au prezentat diferite alte plângeri cu privire la aceleași seturi de proceduri.

ÎN DREPT

Având în vedere materia similară a cererilor, Curtea consideră necesară conexarea acestora.

A. Capete de cerere în temeiul art. 6 § 1 privind durata procedurilor

Reclamanții s-au plâns în legătură cu durata procedurilor civile sau penale în temeiul art. 6 § 1 din Convenție. Această dispoziție prevede după cum urmează:

„Orice persoană are dreptul la judecarea (...) într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță (...), care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...).”

1. Declarațiile unilaterale ale Guvernului

Prin scrisorile trimise la datele prezentate în tabelele de mai jos, Guvernul a informat Curtea că a propus să facă declarații unilaterale în vederea soluționării problemei ridicate de aceste cereri. Acesta a solicitat în continuare Curții să scoată cererile de pe rol în conformitate cu art. 37 din Convenție.

Prin aceste declarații, autoritățile române au admis că durata procedurilor în cauzele reclamanților nu a respectat cerința „termenului rezonabil” prevăzută la art. 6 din Convenție. Au declarat, de asemenea, că sunt pregătite să plătească reclamanților sumele prezentate în tabelele de mai jos. Partea relevantă a acestor declarații prevede următoarele:

„Guvernul declară, prin această declarație unilaterală, că admite întârzierea excesivă a procedurilor interne/existența unei încălcări (a art. 6 § 1 din Convenție) în ceea ce privește întârzierea excesivă a procedurilor interne.

Guvernul este pregătit să plătească reclamantului/reclamanților ca reparații echitabile suma (sumele) prezentate în tabelele de mai jos), sumă pe care o consideră rezonabilă în lumina jurisprudenței Curții.

Această sumă este destinată acoperirii tuturor daunelor, precum și costurilor și cheltuielilor și nu va fi supusă niciunor taxe care ar putea fi aplicabile. Această sumă se va plăti în lei românești în contul personal al reclamantului/reclamanților în decurs de trei luni de la data notificării deciziei în conformitate cu art. 37 § 1 din Convenție. În caz de neplată a acestei sume în termenul stabilit, Guvernul se obligă să plătească, de la expirarea termenului menționat și până la momentul plății, o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană în timpul acestei perioade, majorată cu trei puncte procentuale. Prin urmare, Guvernul invită onorata Curte să pronunțe examinarea prezentei cereri ca nemaifiind justificată și să scoată cererea de pe rol, în conformitate cu art. 37 § 1 lit. (c) din Convenție.”

2. Pozițiile reclamanților

În replică, reclamanții și-au exprimat opinia că sumele menționate în declarațiile Guvernului erau inacceptabil de mici și, prin urmare, au refuzat sumele propuse de Guvern. Reclamanții în cererile nr. 16.966/05, 1.821/06, 27.272/06 și 30.086/09 nu au trimis niciun comentariu cu privire la această chestiune.

3. Aprecierea Curții

Curtea reamintește că art. 37 din Convenție prevede că aceasta poate, în orice stadiu al procedurilor, să decidă scoaterea unei cereri de pe rol în cazul în care circumstanțele conduc la una dintre concluziile specificate la lit. (a), (b) sau (c) ale alin. 1 al acestui articol. Art. 37 § 1 lit. (c) permite Curții în special să scoată o cauză de pe rol, dacă „din orice alt motiv constatat de Curte, continuarea examinării cererii nu se mai justifică”.

Aceasta reamintește, de asemenea, că în anumite împrejurări Curtea poate să scoată o cerere de pe rol în temeiul art. 37 § 1 lit. (c) pe baza unei declarații unilaterale a unui

Guvern, chiar dacă reclamantul doarec ca examinarea cauzei să continue.

În acest scop, Curtea va examina atent declarațiile în lumina principiilor care reies din jurisprudența sa, în special Hotărârea *Tahsin Acar [Tahsin Acar împotriva Turciei (MC), nr. 26.307/95, pct. 75—77, CEDO 2003-VI]*.

Curtea și-a stabilit într-un număr de cauze, inclusiv în cele împotriva României, practica cu privire la plângerile în legătură cu încălcarea dreptului de a fi audiat într-un termen rezonabil (*Abramiuc împotriva României, nr. 37.411/02, pct. 103—109, 24 februarie 2009*).

Ținând seama de natura celor admise în declarațiile Guvernului, precum și de sumele compensațiilor propuse — care sunt în concordanță cu sumele acordate în cauze similare —, Curtea consideră că nu se mai justifică continuarea examinării cererilor [art. 37 § 1 lit. (c)].

Mai mult, în lumina considerațiilor de mai sus și mai ales dată fiind jurisprudența clară și extinsă pe această temă, Curtea este

satisfăcută că respectarea drepturilor omului, așa cum sunt definite în Convenție și în protocoalele la aceasta, nu necesită continuarea examinării plângerilor cu privire la durata procedurilor (art. 37 § 1 *in fine*).

În consecință, această parte a cererilor trebuie să fie scoasă de pe rol.

B. Alte capete de cerere

Făcând referire la alte articole din Convenție și protocoalele la aceasta, reclamantul s-au plâns și de alte aspecte legate de procedurile de mai sus.

Având în vedere toate materialele de care dispune și în măsura în care aceste capete de cerere intră în sfera sa de competență, Curtea consideră că nu există niciun indiciu al vreunei încălcări a drepturilor și a libertăților stabilite în aceste dispoziții în această privință. Rezultă că această parte a cererilor este în mod vădit nefondată și trebuie respinsă în temeiul art. 35 § 1, art. 35 § 3 și art. 35 § 4 din Convenție.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA

Decide să conexeze cererile.

la notă de termenii declarațiilor Guvernului pârât în temeiul art. 6 § 1 din Convenție cu privire la durata procedurilor și modalitățile de asigurare a respectării angajamentelor la care se face referire în acestea.

Hotărăște să scoată cererile de pe rol în măsura în care au legătură cu capătul de cerere menționat mai sus, în conformitate cu art. 37 § 1 lit. (c) din Convenție.

Declară restul capetelor de cerere inadmisibile.

Egbert Myjer,
președinte

Marialena Tsirli,
grefier adjuncț

ANEXĂ

Nr.	Cerere	Introdusă la	Numele reclamantului, anul nașterii și domiciliul	Reprezentant	Durata procedurii și gradele de jurisdicție	Data declarației unilaterale	Compensația oferită (euro)
1.	5.655/04 Stana împotriva României	5/12/2003	Ilie Stana 18/07/1951 Timișoara		8 ani, 11 luni 3 grade	24/11/2011	1.700
2.	22.233/04 Stan și Avramia împotriva României	23/02/2004	Vasile Gheorghe Stan 5/07/1931 Oniceni Lucreția Avramia 27/07/1934 Oniceni		9 ani, 5 luni două grade	7/11/2011	3.200 împreună
3.	25.483/04 Niculescu împotriva României	7/05/2004	Mihai Niculescu 12/04/1940 București		9 ani, 5 luni 3 grade	5/01/2001	2.000
4.	16.966/05 Iordache împotriva României	28/04/2005	Daniel Iordache 13/01/1978 București	Iuliu Eduard Predescu	7 ani, 4 luni 3 grade	30/01/2012	1.200
5.	31.681/05 Cotea împotriva României	15/08/2005	Ion Cotea 3/10/1928 București		10 ani, 4 luni 3 grade	4/05/2011	1.800
6.	42.443/05 Badea împotriva României	14/11/2005	Vasile Badea 25/09/1938 București	Ionela Plăiașu	8 ani, 11 luni 3 grade	4/04/2011	2.350

Nr.	Cerere	Introdusă la	Numele reclamantului, anul nașterii și domiciliul	Reprezentant	Durata procedurii și gradele de jurisdicție	Data declarației unilaterale	Compensația oferită (euro)
7.	1.821/06 Pitu împotriva României	28/12/2005	Ioan Pitu 22/12/1940 Sibiu Paraschiva Pitu 14/10/1948 Sibiu		6 ani, 9 luni 3 grade	4/01/2012	1.200 împreună
8.	13.756/06 Sulincă împotriva României	27/03/2006	Miron Sulincă 7/12/1948 Roșia	Tiberiu Laza	7 ani, 10 luni 3 grade	4/04/2011	2.250
9.	19.367/06 Szantho împotriva României	20/04/2006	Barna Ladislau Szantho 29/06/1939 Arcuș, Covasna Elisabeta Szantho 13/03/1946 Arcuș, Covasna	Flore Pop	9 ani, 4 luni 3 grade	7/11/2011	2.900 împreună
10.	27.272/06 Drăgușin împotriva României	6/04/2006	Ana Drăgușin 21/08/1930 București — decedată, cerere continuată de fiul său, Bogdan Enciu		7 ani, 8 luni 3 grade	24/10/2011	1.600
11.	35.134/06 Rinduroiu împotriva României	14/08/2006	Niculina Rinduroiu 14/10/1951 Ploiești		11 ani, 5 luni 3 grade	24/10/2011	4.000
12.	1.782/07 Păiuș împotriva României	18/12/2006	Simion Păiuș 9/04/1929 Oradea		7 ani, 9 luni două grade	22/07/2011	2.300
13.	12.270/07 Trif și Guță împotriva României	27/02/2007	A. Ioan și Leontina Trif 20/11/1961 și 27/06/1963 Bistrița B. Alexandru și Gheorghita Guță 18/02/1949 și 3/04/1953 Pitești	A. Vlad Cigan B. Florina Pocola	A. 6 ani, 9 luni două grade B. 10 ani, 6 luni două grade	22/04/2011	A. 1.800 împreună B. 3.500 împreună
14.	27.764/07 Aron împotriva României	18/06/2007	Cristian Aron 3/01/1961 Constanța		11 ani, 3 luni 3 grade	26/10/2011	4.000
15.	37.924/07 Prodanof și alții (III) împotriva României	15/08/2007	A. Christi Marina Prodanof 1945 București B. Cleliana Prodanof Torres 1948 Sao Paulo Nicolae Prodanof 11/06/1942 Sao Paulo Boris George Prodanof 1947 Sao Paulo	A. Bogdan Horațiu Suciu B. Elena-Tamara Dan	A. 9 ani, 5 luni 3 grade B. 12 ani, 7 luni 3 grade	7/11/2011	A. 3.300 B. 4.000 împreună
16.	38.040/08 Niculescu împotriva României	16/07/2008	Anton Niculescu 13/01/1968 București Giovanina Niculescu 11/08/1931 Pickering, Ontario	Diana Elena Dragomir	9 ani, 3 luni 3 grade	2/11/2011	2.400 împreună
17.	30.086/09 David împotriva României	25/05/2009	Lucian Ioan David 12/02/1953 Sebeș		11 ani, 4 luni 3 grade	19/09/2011	4.800

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

